

РЕШЕНИЕ

№ 4295

гр. София, 09.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11505** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. Д. А., гражданин на сирия, чрез адв. Т. Т.-САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 11044/24.10.2024 г. издадено от Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е неправилен, немотивиран и незаконосъобразен, издаден е при неправилно приложение на материалния закон, налице е отменително основание на чл. 146, т. 3 от АПК и при съществени нарушения на административно производствените правила - отменително основание по чл. 146, т. 3

Счита се, че при издаването на административния акт не са спазени и основни принципи на административното производство, а именно: Принципа на Истинност по чл. 7 от АПК; издаденият административен акт не се основава на действителни факти, принципа на достъпност, публичност и прозрачност по чл. 12 от АПК; не е осигурена откритост, достоверност и пълното на информацията в административното производство, принципа на последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, респ. принципа на легитимните правни очаквания.

В съдебно заседание жалбоподателят А. Д. А., чрез адв. Т. Т. – редовно призован, се явява лично и се представлява се от адв.Т.. Адвокат Т. иска съдът да уважи

жалбата. Моли на жалбоподателя да бъде даден статут на бежанец, тъй като бяга от войната, защото всеки ден гледа по телевизията за военни действия в С.. В настоящия момент се спори за властта. Счита, че връщането на доверителя му в С. би застрашило неговия живот и неговото здраве, като ще му бъде потърсена и отговорност, че е пресякъл незаконно държавната граница за напускане на С.. Действително, той е бежанец, който бяга от режима, от политическата и напрегнатата обстановка там и от военните действия, като целта му е да отиде в Германия и да се събере с част от семейството си, тъй като братята са му там и може да му окажат помощ за приобщаване и по-добър живот.

Ответникът Председателя на ДАБ при МС – редовно призован, се представлява от юрк. Г.. Процесуалния представител на ответника иска съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и потвърди решението като правилно и законосъобразно. Счита, че не са допуснати административнопроизводствени нарушения и правилно е приложен материалния закон. За сирийския гражданин не са налице предпоставките на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Счита, че лицето е мигрант, а не е лице, което има основание да получи международна закрила. След падането на режима на президента Б. ал- А. обстановката в С. значително се е подобрила и не е налице безогледно насилие в страната по произход на жалбоподателя.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13-148 от 22.01.2024 г. в Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]) до Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС) от А. Д. А., от мъжки пол, роден на 01.05.91 г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Административното производство чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ е образувано с регистрирането на А. Д. А. на 22.01.2024 г. в РПЦ - [населено място] по подадена от чужденеца молба с искане за предоставяне на международна закрила. Сирийският гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България. По време на регистрацията по реда на ЗУБ в РПЦ - [населено място] чужденецът е регистриран като сирийски гражданин Със заявен постоянен адрес в С., с оглед на което за държава по произход по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ се приема С..

За нуждите на административното производство, търсещият международна закрила е представил копие на Семейна книжка № 1377, издадена на 05.11.2015 г. от Граждански регистър К., обл. Х., Главна дирекция „Граждански регистър“, Министерство на вътрешните работи, Сирийска арабска република.

На 11.03.2024 г. с А. Д. А. е проведено интервю, въпросите и отговорите са обективирани в Протокол с рег. № УП 23169. Сирийският гражданин заявил, че е напуснала нелегално С. през м. май-юни 2022 г. в посока Турция. В [населено място] е останал около 2 /два/ месеца. Със себе си не е имал документи удостоверяващи неговата самоличност. На 08.11.2022 г. е преминал българо-турската граница нелегално с автобус и с група от 10 /десет/ души. Задържан е в [населено място] в товарна кола, като е искал да продължи към Румъния. Настанен е в СДВНЧ - Б. за 5 /пет/ дни. Изпратен е в ареста за 8 /осем/ месеца, след което е върнат за 6 /шест/ месеца в СДВНЧ - Б..

При провеждане на интервюто сирийският гражданин заявява, че не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на Европейския съюз. За първи път подава молба за международна закрила. С властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност - арабин или заради изповядваната от него религия - мюсюлманин - сунит. Не е членувал в политическа партия или организация, Изрично декларира, че върху него не е оказвано психическо и/или физическо насилие от страна на държавата държавен орган или организация.

В хода на административното производство, чужденецът мотивира молбата си за международна закрила с желанието си да изгради бъдещето на своите деца, както и да намери сигурна и спокойна държава. Целта му е била да стигне до Германия, но е задържан в България. Не желае да се завърне в С., защото няма сигурност. Служил в сирийската армия за период от 3 /три/ години от 2009 г. до 2012 г. в [населено място], като механик на камиони. След отслужване на редовната си военна служба му е изпратена призовка отново да се яви в сирийската армия през 2014 г., но е отказал да се яви, като според него не се налагат наказания за изразения отказ, но ако бъде задържан от редовната власт ще бъде принуден да се яви в армията. Излага твърдения, че родният му [населено място] е под контрола на кюрдските сили със съдействието на американските военни. Преди напускането му на държавата по произход през 2022 г. не е имало сражения в [населено място], но в обл. Х. са се водели военни действия между Даяш и кюрдските сили. При провеждане на интервюта на 11.03.2024 г., заявява, че не е запознат дали към настоящия момент се водят сражения в родния му град или на друго място в С., тъй като не следи новините.

По време на интервюто жалбоподателят, заявява, че в държавата си по произход не е арестуван и не е осъждан, но в Република България е задържан за период от 8 /осем/ месеца, поради съмнение, че се занимава с трафик на хора.

Във връзка с направеното изявление от сирийския гражданин за задържането му в Република България е изискана писмена информация от Главна дирекция "Изпълнения на наказанията" /ГДИН/. От постъпилото на 22.04.2024 г. в РПЦ - [населено място] писмо от ГДИН се установява, че сирийския гражданин е извършил на територията на страна престъпление по чл. 108а, ал.7, вр. чл. 321, ал. 3 от НК, образувано е ДП № 637/22, пр. пр. № 21435/22 по описа на Отдел "Специализиран" към Софийска Градска Прокуратура /СО-СГП/.

Въз основа на постъпилата информация е отправено писмено запитване до СО-СГП, с искане за представяне на изготвените спрямо А. Д. А. актове по реда на

Наказателно-процесуалния кодекс, на Република България.

На 09.07.2024 г. от СО-СГП в РПЦ - [населено място], отдел „Производство за международна закрила - кв. О. купел" (отдел "ПМЗ - кв. О. купел") е постъпило Писмо, заведено с рег. № УП 23169, с което е предоставена информация, че в СГП се води разследване по досъдебно производство № 637/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 21435/2022 г. по описа на СГП, като разследването по делото е приключило в досъдебната му фаза и в момента се изготвя обвинителен акт, който ще бъде внесен в Софийски Градски Съд, Наказателно отделение. Ведно с горепосоченото писмо от СО-СГП са изпратени заверени копия на всички окончателни и прецизирани постановления за привличане на обвиняемите по делото, въз основа на постъпилите съдебни документи в РПЦ - [населено място], отдел "ПМЗ - кв. О. купел" се установило следното: с Постановление от 09.08.2023 г. по пр. пр. № 21435/2022 г. по описа на отдел 06 "Специализиран", СГП в качеството на обвиняем е привлечен А. Д. А. /представил се пред полицейските и съдебни органи, като А. А., [дата на раждане] г, в С./ за извършено престъпление чл. 279, ал. 1 от НК и престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК. За нуждите на административното производство и поради заявените от сирийския гражданин различни данни пред служителите на досъдебното производство и пред служителите на ДАБ при МС, относно неговите имена и дата на раждане в РПЦ - [населено място], отдел "ПМЗ - кв. О. купел" е постъпил и снимков материал от ГДИН, удостоверяващ идентична самоличност на лицето.

От приобщеното по административната преписка Постановление от 29.08.2023 г. по пр. пр. № 21435/2022 г. по описа на отдел 06 "Специализиран" СГП е констатирано следното: В периода от началото на месец септември 2022 г. до 16.11.2022 г. в [населено място] участвал в организирана престъпна група - структурирано трайно сдружение на четири лица, с цел да вършат съгласувано в страната и в чужбина - Република Турция престъпления по чл. 280 от НК и чл. 281 от НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от 3 /три/ години, като участници в организираната престъпна група са и П. М. Т. с българско и молдовско гражданство; Л. Аксакал, гражданин на Република М.; И. Калак, роден в Република М. и А. Д. А., като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 280 от НК - престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК, както и за това, че на 13.11.2022 г. около 21:18 ч. На ГКПП - Капитан А., общ. С., обл. Х. е влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, през определените за това места - ГКПП - Капитан А., без разрешение на надлежните органи на властта, укрит в тайник на моторно превозно средство - лек автомобил марка "М.", с рег. [рег.номер на МПС] - престъпление чл. 279, ал. 1 от НК

От изложената от А. Д. А. бежанска история за АО се установило, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Статут на бежайец се предоставял единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в

конкретния случай не са изпълнени. Чужденецът не е бил политически ангажиран, в настоящия случай търсещият международна закрила не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване по някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. АО не констатирал да са нарушени основни негови права или да е осъществена съвкупност от действия, които до доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост.

По време на интервюто чужденецът посочил, че не е имал лични проблеми в С., както е официалните власти. А. Д. А. не заявил да е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Твърденията му не съдържали информация за осъществено спрямо него преследване й по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Поради изложеното, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно. За търсещия международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България и искането на А. Д. А. в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

Отделно от това, за АО, търсещият международна закрила не направил обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки, посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставял на чужденец, който не отговарял на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не можел или не желал да получи закрила от държавата си по произход, тъй като можело да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, но твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не направил. Въз основа на заявеното от него, не можело да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Не се установило и наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕГ) от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унизителното отнасяне или наказание, наложени на молител в държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващат ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство, Разписаните в чл. 15, букви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за международна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство, Обстоятелства, които в настоящия случай не се установили по отношение на сирийския гражданин. Дефиницията посегателството,

дефинирано в член 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“, обхващала една по-обща опасност от посегателство,

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат, както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждия гражданин не била подкрепена от доказателства в този смисъл.

Поради изложеното за кандидата не били налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Административният орган се е съобразил с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство, а това били по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, но не определено насилие. Тези заплахи били присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

Предвид съдържащата се информация относно обстановката в държавата по произход на търсещия международна закрила - С., посочена в Справка с вх. № ЦУ- 1852 от 27.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, се установило, че към настоящия момент не са налице данни за наличието на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Съществували спорадични инциденти водещи до насилие, но не следвало да се оценят като въоръжен конфликт и не били в състояние да предизвикат масов ефект. Дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не можело да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата, а съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. От изложеното можело да се направи извод, че за А. Д. А. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част било неоснователно.

Същевременно с оглед на разпоредбата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ - Хуманитарен статут не се предоставял на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление. По смисъла на чл. 93, т. 7 от Допълнителните разпоредби на НК - "Тежко престъпление" е това, за което по закона е предвидено наказание лишаване от свобода повече от пет години, доживотен затвор или доживотен затвор без замяна. Критерий

за определяне на тежестта на деянието съобразно българското законодателство е не наложеното от съда наказание, а предвиденото такова в Наказателния кодекс. Обстоятелствата, свързани с мотивите за извършване на престъплението и последиците от него били важни за определяне на вида и размера на наказанието, а не за квалифицирането му като леко или тежко.

От приложеното по административната преписка Постановление от 29.08.2023 г. по пр. пр. № 21435/2022 г. по описа на отдел 06 "Специализиран", СГП се установи, че жалбоподателят е привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление чл. 279, ал. 1 от НК и престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК. Глава осма Престъпления против дейността на държавни органи, обществени организации и лица, изпълняващи публични функции. За извършеното поестъпление от чуждия гражданин в Наказателния кодекс на Република България е

Разпоредбата на чл. 279, ал. 1 от Наказателния кодекс, указва, че който влезе или излезе през границата на страната без разрешение на надлежните органи на властта или макар с разрешение, но не през определените за това места, се наказва с лишаване от свобода от три до шест години и с глоба от хиляда до пет хиляди лева. Глава осма. Престъпления против дейността на държавни органи, обществени организации и лица, изпълняващи публични функции
Чл. 321, ал. 1 от НК - Който образува или ръководи организирана престъпна група, се наказва с лишаване от свобода от три до десет години. Глава десета, Престъпления против реда и общественото спокойствие.

В настоящия случай по административното производство е постъпило и по административната преписка е приложено Постановление от 09.08.2023 г. по пр. пр. № 21435/2022 г. по описа на отдел 06 "Специализиран" СГП, по силата на което сирийският гражданин е привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъплението по чл. 279, ал. 1 от НК и по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК, както и писмена кореспонденция с ГДИН.

Доколкото в разпоредбата на чл. 279, ал. 1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от 3 /три/ до 6 /шест/ години, а в чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от 3 /три/ до 10 /десет/ години, следвало да се приеме, че извършените от чужденеца, деяния представляват по смисъла на Наказателния кодекс "тежко престъпление", поради което е налице хипотезата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗУБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Ал. 4 на чл. 4 от ЗУБ указвала, че от правата по ал. 3 не може да се ползва чужденец, получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото.

Предвид тези мотиви ответникът постановил обжалваното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или

повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да поразят у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или

наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. е напуснал С. и неговият режим и паднал от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се е обрнал към сирийците и обещал да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с “бунтовниците” за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и

подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.”, заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ са провели среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024 г. САЩ са обявили, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници.

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

- Определят като историческа възможността за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

- Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

- Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

- Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се

зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите са се ангажирали да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г. В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната. Издадено е шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Бербок е пътувал до С. за еднократна визита с френския си колега от името на ЕС и се срещнал с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да

бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа. Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за мобилизация за запасна военна служба, тъй като ще бъде въввлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат счетени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на

молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на адв. Т., че връщането на доверителя му в С. би застрашило неговия живот и неговото здраве, като ще му бъде потърсена и отговорност, че е пресякъл незаконно държавната граница за напускане на С., че бяга от режима, от политическата и напрегнатата обстановка там и от военните действия, като целта му е да отиде в Германия и да се събере с част от семейството си, тъй като братята са му там и може да му окажат помощ за приобщаване и по-добър живот, съдът намира за необосновани.

От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. Предвид данните за действията, предприети не само от И., но и от САЩ на територията на С. след падането на режима на А. и целта на тези действия, посочени по-горе, не може да се направи извод, че военните действия и несигурността ще продължат. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

На последно място сирийският гражданин е извършил престъпление против реда и общественото спокойствие в Р. България, като с действията е показал, че не зачита установения правов ред в държавата, в която е потърсил международна закрила, като с действията си представлява и заплахата за българското общество, която е достатъчно сериозна, видно от осъществения състав на престъпленията по НК. Продължителния период на извършеното престъпление, а не еднократен акт, както и умишленото участие в трайно сдружение на четири лица, съгласно Постановлението на СГП, сочат за склонност към извършване и на други неправомерни деяния, които могат да засегнат сериозно основните интереси на обществото.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност,

принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, но ал. 4 на чл. 4 от ЗУБ указва, че от правата по ал. 3 не може да се ползва чужденец, получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенция за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А., гражданин на сирия, чрез адв. Т. Т.-САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 11044/24.10.2024 г. издадено от Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.